

Aloite Kvsto 28.11.2012 (asia nro 50)

Kvstoon viimeistään touko kuussa

STJ

ALOITE LÄHISUHDEVÄKIVALLAN EHKÄISYN JA HOIDON
KOORDINOIMISEKSI JA KEHITTÄMISEKSI

Helsingissä viime vuosina tehdyt parisuhde-, lapsi- ja perhemurhat kertovat lähisuhdeväkivallan ehkäisyn ja hoidon puutteellisista resursseista. Kansallinen väkivaltaobservatorio kiinnittää huomiota siihen, että perhesurmissa puolisonsa murhanneen motiivit ovat olleet pitkälti samanlaisia kuin puolisolmurhissa – tyypillisesti ne liittyvät mustasukkaisuuteen ja erokriisiin: murhien taustalla on usein naiseen kohdistuvaa väkivaltaa. CEWAD -komitea ja Amnesty International ovat jatkuvasti puuttuneet turvakotipaikkojen riittämättömyyteen Suomessa. Turvakotipaikkojen tarjonta helsinkiläisillekin entisestään vähenee Espoossa ensi vuonna tapahtuvien turvakotipaikkojen vähennysten myötä. Kehitys näyttää menevän toiseen suuntaan kuin hallituksen naiseen kohdistuvan väkivallan vähentämisen ohjelma (STM 2010) edellyttää.

Suomi on allekirjoittanut kaikkinaisen naisten syrjinnän poistamista koskevan CEWAD -yleissopimuksen ja Helsinki eurooppalaisen paikallis- ja aluehallinnon naisten ja miesten välisen tasa-arvon peruskirjan, mutta vielääkään väkivallan ehkäisyä ja hoitoa ei ole maassamme ja sen pääkaupungissa asianmukaisesti järjestetty. Suomesta puuttuu väkivallan ehkäisyyn, hoitoon ja tutkimukseen keskittyvä instituutti, vaikka väkilukuun suhteutettujen korkeiden väkivalta- ja henkirikoslukujen valossa sellainen pitäisi maassamme olla. Tällaisen instituutin tulisi sijaita Helsingissä, ja kaupungin olisi syytä tehdä aloite valtiovallan suuntaan instituutin perustamiseksi Helsinkiin esimerkiksi yhteistyössä THL:n ja Kaste -ohjelman kanssa.

Tulossa oleva laki lapsen tapaamisoikeuden tahallisen estämisen kriminalisoinnista edellyttää lähisuhdeväkivallan parempaa tunnistamista viranomaistyössä. Valtion tarkastusviraston lastensuojelua koskevassa tarkastuskertomuksessa (6/2012) todetaan, että lastensuojelun avohuolto ei vastaa väkivallan uhrien ja tekijöiden tarpeisiin: lastensuojelun työntekijöiden ajan puute ei riitä perheen kokonaisvaltaiseen tukemiseen. Väkivalta kuuluu päihteiden ja mielenterveysongelmien lisäksi lastensuojelutarpeen suurimpiin syihin, mutta avohuollossa siihen puututaan hyvin vähän eikä siitä raportoida yhtenäisesti. Uhrien ja tekijöiden erittely on puutteellista eikä väkivaltaa kokeneiden lasten avun tarvetta tunnisteta riittävästi.

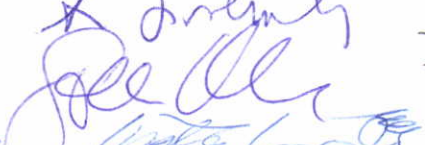
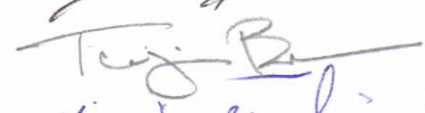
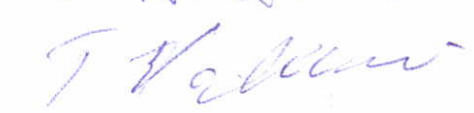
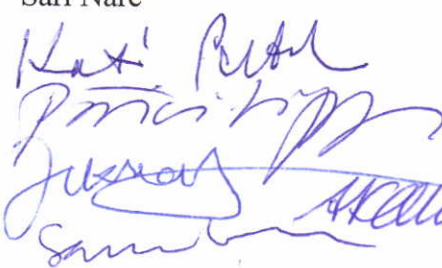
Terveyskeskuksista väkivallan uhreja saatetaan ohjata ilman apua järjestöjen - kuten Naisten Linjan - palveluihin, koska väkivallan hoidon osaaminen on hajanaista Helsingissä. Avohuollon palvelujärjestelmän pitäisi pystyä vastaamaan väkivaltaa kokeneiden helsinkiläisten lasten ja aikuisten tarpeisiin. Me allekirjoittaneet valtuutetut esitämme, että

- lähisuhdeväkivallan ehkäisyyn sekä akuuttiin ja pitkäaikaiseen hoitoon kehitetään koordinoitu matalan kynnyksen apujärjestelmä ja/tai tukikeskus yhteistyössä lähiseudun kuntien kanssa, päivitetään 1990 -luvulla tehty Helsingin kaupungin perheväkivallan ehkäisyohjelma (vrt. STM:n ohjelma) sekä liitetään lähisuhdeväkivallan ehkäisyä edistävät tavoitteet ja toimenpiteet osaksi kaupungin turvallisuusstrategiaa
- valtuustokaudella 2013-2016 turvakotipaikkojen määrä nostetaan Helsingissä tarpeen mukaiselle tasolle ja niitä tulee olla tarjolla riittävästi myös lapsettomille uhreille
- otetaan käyttöön sisäministeriön ”Selvitys perhe- ja lapsisurmien taustoista vuosilta 2003-2012” -raportin suositukset, kuten parisuhdeväkivallan uusimisen riskiarviointi (MARAK), systemaattinen väkivaltakokemusten kartoitusväline sosiaali- ja terveydenhuollon palveluissa, huollettavien lasten tuen ja hoidon tarpeen selvitys aikuisille annettavissa palveluissa sekä tekijöiden passittaminen väkivallan katkaisuojelmiin.

Helsingissä 28. marraskuuta 2012,

Sari Näre

81/18

A. Anderson

10/10/10 10:10 AM
10/10/10 10:10 AM

10/10/10 10:10 AM